

La dissolució de l'Institut Geològic de Catalunya.

La pèrdua d'una institució estratègica del País i del capital tècnic que hi treballa.

El Govern manté la seva voluntat d'austeritat malentesa i, dins d'aquest context, preveu dissoldre l'Institut Geològic de Catalunya (IGC) i l'Institut Cartogràfic de Catalunya (ICC) per fusionar-los en un únic ens. El seu objectiu, segons fons de Governació, no és prioritàriament l'estalvi econòmic sinó sobretot l'administratiu i de gestió, per facilitar tràmits i evitar duplicitats en les relacions d'empreses. No obstant això, el que pretén és reduir, independentment de les seves funcions, el nombre d'entitats públiques amb l'afany de estalviar-se certa quantitat d'euros mitjançant l'acomiadament de part dels treballadors.

Des del Comitè d'Empresa de l'IGC volem denunciar que la fusió de l'IGC i de l'ICC no respon a millorar l'administració i la seva gestió, ja que, la creació, l'any 2005 de l'IGC, desvinculant-se de l'ICC després de 10 anys d'estar-hi integrat, ja responia a aquests objectius. En aquest sentit, la Llei 19/2005, de 27 de desembre, de l'Institut Geològic de Catalunya, va crear aquesta entitat amb la finalitat de poder assolir un coneixement adequat del sòl i del subsòl, per a l'aplicació a l'obra pública, a la política territorial, a l'avaluació del risc geològic i a l'elaboració de cartografia temàtica. D'aquesta manera Catalunya s'homologava a nombrosos països que disposen d'un organisme autònom que desenvolupa les seves funcions dins del camp de la geologia i des les diferents disciplines que se'n deriven, amb una reputació reconeguda mundialment.

L'IGC proporciona, amb el seu coneixement, respostes a temes d'interès social, econòmics o ambientals que afecten a la nostra societat. A tall d'exemple, actualment l'IGC ha estat present en diversos àmbits d'àmplia repercussió social, com són la comissió del *fracking*, l'anàlisi dels efectes de les inundacions de la Garona i la crisi sísmica de la costa de Castelló-Tarragona. A més l'IGC és un agent fonamental en la definició i aplicació dels plans de Protecció Civil en front del risc sísmic (Pla Sísmicat) i del risc d'allaus (Pla Allaucat), plans que s'activen a partir de les informacions generades pels tècnics de l'IGC. Aquestes tasques són pròpies d'un institut geològic i no d'un ens amb competències sobre geodèsia i cartografia com és l'ICC.

Des del punt de vista de les seves funcions, avui en dia, els dos organismes només comparteixen una tasca, la publicació de mapes que realitza l'IGC a partir de les bases cartogràfiques que genera l'ICC. La resta de funcions dels dos organismes corresponen a sectors ben diferenciats i no hi ha cap raó lògica de funcionament que justifiqui la seva unió.

Com a treballadors i ciutadans encara desconeixem quins són concretament els beneficis econòmics d'aquesta fusió, quins serveis deixaran d'executar-se com a conseqüència de la reducció de massa laboral, i com s'articula aquesta fusió amb la creació d'estructures d'estat. Amb aquest escrit volem defensar l'existència d'un IGC autònom i madur, encara en procés de desplegar completament el seu potencial, dificultat per la crisi, però també per l'excessiva dependència que ha mantingut amb l'ICC des de la seva creació, i ara veurà truncat el seu creixement com a estructura d'estat de manera injustificada.

Barcelona, 9 d'octubre de 2013